

י"ז:

עין משפט
נר מצוה

גליון הש"ס

תוס' ד"ה מגיד וכו' היה
מבטא הוא ובטדיו מבטא
דוקי של זב. עיין סה"ס
פ"א מ"ג דכלים:

מוסף רש"י

חולין שנעשו על טהרה
הקודש. כגון וזה הענין
לחלוק שנים וזוהי להיות
לכל מדר בשמירת טהרתן
שומרין אף חילין מכל
טומאות הפוסלות בקדש
(והזכיר דג) דקבל עליה
לחלוק טהרה וזה שזוהי
להרעיל ואלו ששירת
קדשים שאם יאכלו שמים
אז תהיה ידא כפי בשמירתן
(ושם ב.) בקודש דמו.
וחייב להפדל מדרבנן מכל
טומאות הפוסלות בהן
(שם).

רבינו חננאל

נשי אית ליה (א) ואמר
על אמה אמר ליה והתבאר
ברדרא ר' יהודה אומר
מאי היה אומר מטבילין
בן בחתנתה בן בעליה
ואני אומר בחתנתה ולא
בעליה. אלא ליה דא
אחית את דא דא אסק
לית ליה איל א' תניא
כח ברדרא ואמאשטא
שמי דיל: **בבב** חבלי
לחולין תרוזת חבלי
אסור למשש כ"ה זה
מפשוש שוה הוא ודרכת
הוא ואלול לפני ה'
אלהן משש גנגר ונז
ומפושית וכן הוא דאמר
שני מעלה למשש מן
החולין ומקשין אומי
סימא כבד ע הארץ
מרס למפושין מרס
מפושין שוה הים
האולסין חולין סתהה
והסגשין כבד ע
אמר קאלו נטאמ דא
זורכין טהיל אלא
חולין סתהה וקני
בחו אבני מפושין
מרס אולסין חרומה
והיקשן מעלה חני דא
לאולסין משש ש"ס חולין
ומשש ש"ס כ' הדד
נצחו לית ביניהם מעלה

א. אולי צ"ל ואמר ליה עולא
והתניא וכו'.

אין דורשין פרק שני חגיגה

בַּתִּהְיוֹנָה וְיָא בַּעֲיֵינוּהָ. משמע הכא דקטפרס הוי חבור (ב) ואנן תנן! ומיימי לה פ"ב דגיטין (דף טז. וספ) הגזוק והקטפרס ומשקה טופס אינו חבור לא לטומאה ולא לטהרה ועוד למה לי ג' גממיות בתרי סגי בזה כ' ובוה כ' ומרדליה מחברתן

ומיידן ר"ת דשאל הכא דליכא מקו
שגסל דבאמא וכן משמע בפי כתיב
דע"ז (דף עב. וספ) תמוז פ"ט
שפי' קטפסא גמזיות בזה כ' וזה
כ' והדלות מתבררת ולא נקט ג'
כדאיתא הכא אלמא מסתבר ליה
עלמא שיש לחלק ואל תתמה היכי מדמה
למיפשט וקל דהכא (דף ע"ג) בנייתו
מחו להטביל מחטין ויטירות כדאש
של ראשון כהווא דלעיל ולא קאמר
דשאלית ההם משום מקוה של
דהתם לעיל איכא טעמא אחרינא
(א) קטפסא שקופו לירד מה שבראשו
של ראשון ובהכי מתרעין קושיא אחרינ'
דקשיא לר' דמשמע ההם גנטיין
דגזיקו וקטפסא אינו חזיר וסמי

לענין מקומות ור' יהודה היא משמע דלף ר' יהודה מודי ליה ועליל קאמר אס היו רגליו של ראשון נוגעות במים קף שני טבור אלמא קטפרס חיבור אלף ודאי שאני הכא שסופו לירד ומיהו יס לנחות הך דלא מוקי בר' יהודה רק ההיא דטופח ע"מ להטפוח ולא

מתיא צהדיא הוא דלנוק וקטפרס והוא דפ' צמא דע"ו (ב"ר) וי' דקובו לירד שי תלמן בין נזוק לקטפרס דלין דרך נזוק לבא כי אם עילויא ואקריה רבא שמע מינה נזוק חיבור דלא מחשב קטפרס י' און סופו לירד בתוך הצהית ודפי מה שפירס הרי"י האם היא ד' דרישא דמקל מלא משקין טמאין והשיקו לתקוא או יתכן שפיר הרי"מ מציבין בתחמיה ובי נקט מ' סאה לרבוה דעלייה דלין מציבין הרי"מ מציבין אין בתלמיעות (א) וע"פ שי' ארבעים סאה בתלמיעות (ב) אחר קאוד דף כ': דמ' (כ"ה) פורס ע"ה פורס (ג) ודף כ"ה (סא) אחר קאוד דף כ': עמלין דא חשיבין דלינו טעמא דביטיו וכן אשחו נדה וכן מנן פרק שביעי דטהרות (מ"ו) הגניסין שנגנסו לכל היתר המוקפים עטורין אלמא דלא מנעמא לא משא ולא היסט ויבי' הצהית המוקפת למד פתיל טמאין האם צביל אשחו שהיא לשם צביל המניח ע"ה (י) צבארי בזמן שזאה הנכנסין ויחליץ כן בזמן שאשחו יכול לילך הכל טמא ואין לומר דהתם נמי צביל אשחו דהיינו כיון דלא הוי טומאה צביל זה והיה נראה לי ללחו טעמא משום הי' נכנס אל קיפוי לי דמן האם (פ"י מ"ה) העטל בית הכד כפי הכדד' י' יוסי וי' מפני מה טמאין אלף שא"ע"ה צבילין צביטין ועד' צביטין ודמדם כדו ו' ועד' דגורו עליהן מצייתות לקומי' דגורו ע"ה (סא) הכא צבילין ודרם עגל בגדי חבר דלי משום וטומא ע"ה (י) אלו טעמא מדרם והיסט דמשום תקנת השוק נגעו בה דלאמרין (י) גורה על הגור אל"כ יבולין לעמוד בה והכי נשמע לקמן בפרק' כ"ו טהרות קאוד' ואל ארם לבא כ"ו" וקסין מאי שנא רישא ומאי' כ"ו כהנהר כן טמא דרם"ה אשחו ולא אשחו לי דהמנא לא היה שר' צביל וזה דנקט ודרם משום דבני' למהוי בגד חבר לתחת רגלי' להקשות (י) דלא מוקי לה בשלל טבל וכשי' דבר חוץ בין רגלי' לגג' דלא לא טבל מה לי בעול בקרוב מה לי בעול דרחוק והרב דר' משום דגדי לא טבל מהו נושא המדרס שהוא נכנס בגדי' שביסע עליה' בפ' גנות כומס (ג"ו סא) מעשה כ"ב" שהלך צדוק וזמא לירוש' דע"ה (י) כלומר אפילו לא היה טמא צביל אשחו אדרבה הואיל דאם דע"ה בגד לחד הוא דמנא ואין לומר דמשום גופי' לא היה שר' דבכומי' נכנס למה לי טבל אפי' לא טבל (י) נמי כיון האידנא דאם נקשה למורי' תראה בדידא בתוספתא (פ"ג) סקמ (י) רשות ע"ה דאש' דלגבי תרומה מטמא כל דבר כן אבל טהור לחולין וכל הני דאש' שמה חקיסט אשחו נדה אש"ג דבתרומה קיימא האם מילתא ד' טומאה דרבנן וכי קאמר בחולין (דף כ"ה) שמה חשב עליה' אש' בגדי' פרושים מדרם לאוכלי' תרומה ובעי' גופי' לא פרוש מהו שיט' צביל שהוא רואה לא נכנסין וכל היצאנן כי' אבל משכבות וכלי' טמאין א"ר יהודה חסתר בע"ה אלף פרוש וליא את כלום והשאלא לא היצאנן ר' מנא כל מה דלנו קיימין בתרומה אנו קיימין מדע ק' שכן הוה היסט ולא כן א"ר יוחנן תצלו' ולא היסטות ולא רה"י ולא רשות היסט ומפני' בע"ה היצאנן אלף פרוש אלו טמאין מדרם והיסט והי' צבירות ואמרי' שכל פרוש אוחה אש' עשין עשין צבירה וטובלנ' משמיהן ואינו חושש לפי שהכל אינו מקבל טומאה ואמאי כיון שהוא מטמא עדיין הו"ל חולין דפסרי' בהו חלה דלא מטמאו בדיסט וכן נשמע לישראל

ההבדל בין חושפני בטומאה וטמא כללים שטמאים מתחמקין להם בעלי חזרו וטמאין
 לחושפני בטמא אל כל קצתו וטמאין על ידי שטמאין מתחמקין להם אל תמיד אל תמיד כס: (ב)
 לקשקש אבא לא מוקי לה ויט' מוטמאין ויט' מפתח לדרוש דבר ע"ה טמא מפתח כל ויט'
 והואל כמה שקדם אצל אשתו וזא' פריך הרבה הוועיל כל בוועל ניה סיה: (ג)
 (א) (ב) (א) רשות ויט' מדרסו ויט' המיב ויט' חזק והתמקין ויט' ניה למי
 י' ויט' מפתח ע"ה אל מרוב וית' אל שמוע מניה לט' והטמא ויט' י' מנה כל דא דאין
 מזה ד'

(ד)ה"ג מאיר היה אומר מטבילין בעליונה. ול"ג מכלל דר' יהודה. וזה"ש פ' ר' יהודה אומר מאיר היה אומר מטבילין בעליונה דאמר גוד האבוק את מי אמציעה למעלה ע"י מדרגות של גשמים להכשיר את העליונה וכל שכן דמטבילין בתחומה דכיון דלית ליה גוד אסיק

כ"ש דלית ליה גוד אחית. ומדלג
קמי ואני חולק עליו לומר כך וכך
קמי דר' יהודה כ"ר כ"ג: והא
סניא. דחלקו עליה: וה"ג מאיר אומר
אומר מטבילין צעלונא ואני אומר
בספסונא ולא צעלונא. אלמא פליג
עליה: אמר לנו א"ר סניא. בדה"א
דחולקין אומר ונגלך אמהי וחסד
אני גי. וכלשון הכתוב בספרים איני
יכול להעמידם דל"א מתייתא שקין
אסדדי ומאי חזית דליית לבסתייתא?
רבנן. דפלגי עליה דר"מ ככל
הטעון ביאת מים מדברי סופרים
ואסריהו בנמשר: מדרם לאובלי
תרומא. ולא אמר מדרם למעשר
חמש מעלות. פרושם ואובלי מעשר

ואוכלי תרומה ואוכלי קודש ומטמא: שנעשו ענ טהרת הקודש.
אדם הרגיל לאכול קדשים מקבל עלי לאכול חוליו בטהרת
הקודש כדי שיהו בני ציחו והירין ובקראין בטהרת הקודש:
מדלג

גבי המערה (ו) אין נסך מחצית לבזר דלא חשיב נזק חיבור אפי' דף אור וי' (ז) מדיח (חטס) מנישתא ובזי נישא דלמא נכרי דיהב דלא דמי לרגלי א' שני ונגועת בזימ דאין אין שצחא דאגסחא וקטפרס ומחיל לענין שפוק בתמ' טהרות (פ"ה מ"ט) דומיא דהכא לענין טבילה מהני נזק וקטפרס ואפי' לית ביה מ' סאה זה ור' יהודה היא ח"י לאשמעינן דאפי' הקמי נסיפס בתוספתא מוטבלין בתחתונה והתם הארמתי ואי שייך הכא כלל דא קמין ישיי' דהייסאן שמה יסבה אסור דנה עליהן כדליתא שפ' דחולין משמע שילהי דלוקין (גיטין דף סא: וסא) דפרקי וליחוס שמה חטסין לאינו טמא אלא מקום רגלי הגנבים אבל משכבות ומושבות וכלי זמן הכס (פ"ה מ"ה) הדך עם ע"ה בחדר ושכח כלים בחדר אפי' שטעו מדנקט לישנא דדירה אך קשיא דלמא התם נפול מינה (נפ"א) שפירא מדיח הגנבים והיולאין אפי' מובל אפי' כעול כלומר גידס מניה קמי לשון אקראי ועוד מאי אפילו מובל אחיז בחדר הוא אלא משום דטרח ומוציא וכי רואה את הגנבים (י) מרתח דנתפש והיו גם כלים טמאים מדרם משמע דמטמא מדרם ובספרין קאמר ויון דחכמים גזרו עוליהם להיות כוזבין לכל דבריהם אמאי אפי' מוטבלין דוקא דיה שפוק זה וזה ועוד מצינו בפ' בנות בומס (נדה דף טז: א) כי טביל ליה אלתא אי לא טביל מטמא מדרם ומיך ר"ת דודאי לפני שלעולם לא ימצאו אדם מעביר בזימ ממקום למקום ואין גזרין (י) שאינו מטמא בדיסט הכי שהיו חמוריו ופועליו טעונין טהרות כמאן כיסא ומקסי ביטמא חמוריו ופועליו לך שמעל דלא מוקי ליה שפ' משום דקמי ליה דלא מטמא והיהוה דנהה בלא טביל מטמא ליה כות דהכי קתני התם כמנ' ומטמא משכח תחתון כעליון ואין משום דע"ז אצטרף לאוקמי כשעל כ' היה דליהו ספק ספיקא מוטבלין"א מפרש משום דנע"ה אינו מטמא כוז אלא רק מטעם שפוטנא דהו' ויטורא שלו משום שנענה בשפתי וקשה דלאמרינן נדה ויטורא וקרב אלא משום כו' ופריך ויטורא ליה משום ליטורא על נדה "היה נטמא הוא ובגדיו כנושא רוקו של זכ ואי משום ליטורא משום בגדיו דלדרכה טומאת גופו חמירה לן ועוד קשה דכי מוקי אלאו נושא המדרס היה לא היו אלא תרומות ואינו מטמא כלל ועוד והבטור ומאלי טורל לחולין וטמא לתרומות ע"כ היה נטמא על פשוטן דמטמא מוקמינן בתרומה וכי קפריך בגיטין (דף סא: וסא) וליחוס ספיקא ליה נקט ואמאי ועוד דחייש לטומאה דלאורייתא ולא לשל נדה משום איך נקטיה והתני לנדבריו מצינו בירושלמי דקאמר דהיב אכל תרומה איתיה והתני המניע ע"ה בתור ביתו שמארו מוקפינן טהרין ואי טמא שבו גופו כוז אלא תרומה אפי' מוקפינן יביעביה ליה אלא פרוש אלא תרומה אבל ע"ה אלא תרומה שפיטא ליה דמתנין אפי' מובל אפי' כפות הכל טמא כלום יהיו מטמאים אלא משום "היה אלא תרומה כלומר דלא שייך כלל רשות ע"ה אלא תרומה שמטמא ליה כו' ר"י דמלך שילהי פ' הניזקין (גיטין סב:) אפי' עושין חלת ע"ה יסוננה כדי חלה ומניחה בפסיפא אבל באומותה ובשכנ' ויבטל נהיטל לתרומה הא קא מטמא לחלה וי"ל דהתם כיון שלא קרא לו שם קטן כדי חלה ולא חלה עדיין ואיהו בנגע מטמא ולהכי פריך דלמא נגע:

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) וְנִסְמַחַת מִקְרִיּוֹת מִיָּד
(ב) וְשָׁמַח קָטוֹן וְשֵׁנִי
(ג) וְחִלְזוֹן בֵּן נָדָה עָלָיו
(ד) שִׁיר מַעֲבֵל (ה) עֵינֵי שִׁיר
לְעֵיל (ו) נִטְרֹתוֹת מִיָּד
מִיָּד (ז) וְנִדְּהָ וְלֹא
נִטְרֹתוֹת (ח) וְלֵיל דְּהִלְטִי
לִכְלֵא מִדְּרַשְׁתִּי (ט) וְדָד
עַבְדִּי (י) שִׁיר לְעֵיל בְּחֵשֶׁת
יָחִיד (כ) וְלֵיל מִחוּץ כְּחוּץ
(ל) וְדָד כְּכָל (מ) וְדָד כְּכָל

הגהות הב"ח

[illegible]